

“El PP ha aconseguit tenir les presons més plenes que mai”

Imma Mayol és la quarta tinenta d'alcalde de l'Ajuntament de Barcelona i candidata a l'alcaldia per Iniciativa per Catalunya Verds, en el govern tripartit amb PSC i ERC. La reconciliació d'ICV amb els seus excompanys d'EUiA augura una recuperació, en aquest nou cicle electoral, de l'espai polític provinent de l'antic PSUC.

ICV es presenta en coalició amb EUiA en les municipals.

— És molt positiu. Hem tornat a la normalitat. En les eleccions anteriors hi va haver l'anomalia que persones i trajectòries que representem l'esquerra transformadora, verda, radical anàvem separades. Com que va ser un fet molt forçat des de fora, ha estat relativament fàcil recuperar la normalitat d'aquest espai polític.

— Aquest retrobament pot significar un retrobament també amb IU a Espanya?

— Amb les mateixes circumstàncies, no. Perquè també s'aprèn de l'experiència. Ara estem component l'espai de l'esquerra verda, a àmbit estatal. Seria bo que, en un futur, l'espai de l'esquerra verda i d'IU establissin relacions formals. Crec que IU, a la llarga, s'ha d'acostar a l'esquerra verda.

— Aquest espai que prové de la tradició ideològica del PSUC sembla condemnat a unes relacions amb tempestes cícliques.

— Una relació política i electoral, que no passa per la unificació orgànica és una nova manera de relacionar-nos que de segur que donarà bon resultat.

— Aquesta coalició reforça l'espai polític d'ICV respecte al PSC?

— Tant o més important que el fet d'anar junts, des d'un punt de vista electoral, és que Iniciativa som una de les forces polítiques europees, de l'espai comunista, diguem-ne, que hem sabut fer una transformació ideològica i política més important en els últims anys, per adequar-nos als nous temps. La nostra definició d'esquerra verda o d'ecologisme polític defineix el nou pa-

radigma de la sostenibilitat com el nostre espai de transformació.

Així, en la mesura que reforcem un espai polític, es reforça el nostre espai electoral. I el nostre espai polític no és el del PSC.

— Parlava de la sostenibilitat com a nou paradigma polític. Hi ha hagut unes grans mobilitzacions socials contra la guerra. Estan naixent nous paradigmes polítics, o tot plegat serà una mena de vacuna per un sistema que s'estava ultraliberalitzant?

— Confio que no. Nosaltres hem viscut totes aquestes mobilitzacions amb molta alegria. Veníem d'uns anys de sequera, i una de les crítiques més importants als socialistes, quan van governar, és que van fer una certa abolició del debat polític, la confrontació d'idees. D'alguna manera, van eliminar la defensa de valors. Això es produïa en plena hegemonia del pensament únic, que, a ells, també els afectà. Mentrestant, els plantejaments d'organitzacions socials eren molt resistencials. Això era als anys noranta.

Avui, ens trobem en un procés de repolitització de la societat. Un procés que també té alguns referents polítics. Per exemple, l'aparició de Lula al Brasil, en el panorama internacional, és molt important. Ell ha sabut connectar amb aquest clam de situar les coses importants en primer lloc, com la lluita contra la fam. La gent torna a parlar de política, té alguna cosa del maig del 68, és com permetre's qüestionar l'*statu quo*, i això està bé.

— Tot i l'oposició, però, la guerra s'ha fet...

JORDI PLAZ

"Les posicions dels socialistes, després de tota aquesta moguda [les mobilitzacions per la pau], són molt més radicals en contra de la guerra que abans."

—Però s'ha hagut de matisar la intervenció. També crec que altres governants s'ho pensaran molt abans d'embarcar-se en una altra guerra.

També he de dir una cosa, jo ho he vist aquí, a l'Ajuntament, les posicions dels socialistes, després de tot aquest moviment, són molt més radicals en contra de la guerra que abans. Això ha influït directament. Potser algunes posicions més contingudes s'han expressat de manera més radical per la gran reacció de la gent. Fins i tot Convergència s'ha vist arrossegada a anar a les manifestacions. Tot això és l'evidència del poder que té la gent quan s'expressa.

—En l'àmbit estricte de Barcelona, en què s'ha notat la presència d'ICV en el govern de la ciutat?

—En primer lloc, en l'evidència de la necessitat de fer habitatge social a la ciutat de Barcelona. El que va ser una insistència nostra, en el mandat anterior, en aquest ha estat un esclat, amb el consens de totes les forces polítiques. En segon lloc, s'han vist reforçades les polítiques de sostenibilitat i molt especialment de protecció del medi ambient; des de les polítiques vinculades a la mobilitat, a les grans infraestructures ambientals, la política energètica... Finalment, hi ha hagut experiències de

"Barcelona és una de les ciutats on s'ha fet més habitatge social en els últims anys"

participació que hem liderat nosaltres, per exemple, el procés de valoració de l'Agenda 21 de Barcelona, que ha estat un dels més participatius d'una gran ciutat.

—Parlava de l'habitatge social, però amb l'impuls urbanístic del Fòrum 2004 s'ha reformat un barri, Diagonal Mar, amb el qual ha passat el mateix, en certa manera, que amb el de la Vila Olímpica, que s'ha convertit en una zona exclusiva amb uns preus dels habitatges pels núvols...

—Diagonal Mar és un barri que té una estructura urbanística que jo no comparteixo. Vam contribuir a millorar-la en el mandat anterior. Tot i així no respon a una idea que compartim.

—El tema de l'habitatge és potser un dels punts negres de Barcelona?

—En comparació amb altres ciutats, no. Barcelona és una de les ciutats on s'ha fet més habitatge social en els últims anys. El que passa és que les necessitats són moltes. De tota manera, crec que els socialistes han arribat una mica tard al convenciment que aquest tema és cabdal. I, d'altra banda, les polítiques d'habitatge del PP i de CiU, a Madrid i a la Generalitat, no hi han ajudat gens, sinó que ho han dificultat molt.

—Com es trenca la dinàmica vertiginosa de l'augment del cost de l'habitatge?

—Fent polítiques macroeconòmiques que potenciïn l'habitatge de lloguer. També hi hauria d'haver una política central que reforçés els plans d'habitatge. En època del Govern socialista, als anys noranta, un 45% dels habitatges públics que es feien eren de protecció. L'any 2001 la xifra era d'un 15%. Les mesures de suport a l'habitatge protegit a l'estat han baixat en picat.

—Entre els projectes de Barcelona hi ha el Fòrum de les Cultures. No és un mal senyal que encara avui ens preguntem què és això del Fòrum?

—El Fòrum va néixer com una excusa. És un pecat original que s'arrossega. L'excusa surt a partir de la teoria d'alguns, especialment els socialistes, que la transformació de Barcelona s'ha de fer a cop de grans esdeveniments, com els Jocs Olímpics o les dues exposicions universals. Però no creiem que necessàriament hagi de ser així.

—Però a banda de les intervencions urbanístiques, què aportarà el Fòrum?

—El gran capital del Fòrum són els tres temes que ha escollit: el diàleg intercultural, la resolució de conflictes a través de la pau i la sostenibilitat. Són els reptes del segle XXI. El problema és que els tràmits per als acords interinstitucionals n'aigualeixen els continuts.

—S'ha denunciat que el Fòrum contracti els serveis de l'empresa Indra, la qual produeix tecnologia militar per als EUA. No és un mal presagi del que pot ser el Fòrum?

—Vaig demanar que els patrocinadors del Fòrum es cuidessin molt. En el cas d'Indra, segons diuen, representa que aquesta empresa fa moltes al-

tres coses, i és difícil trobar una empresa situada en un àmbit significativament internacional que no tingui una implicació més o menys directa en el camp de l'armament. Per a mi és una situació difícil, perquè no em sento còmoda amb patrocinadors d'aquest tipus, i així ho vaig plantejar en l'últim consell d'administració.

—La inseguretat és també un tema habitual de la gestió a Barcelona, i de les grans ciutats del país. És realment un problema?

—Ho és més ara que un temps enre-re. Sí, la sensació d'inseguretat ha crescut. Però aquí ens trobem en una situació paradoxal. El govern del PP ha aconseguit tenir les presons més plenes que mai —som un dels països amb un índex de població penitenciària més gran d'Europa, només comparable amb Grècia, i als mateixos nivells que hi havia en l'època pre-democràtica. Tot i així tenim un alt nivell d'inseguretat. I l'única fórmula que se'ls acudeix per afrontar-ho és incrementar la repressió amb un augment de la capacitat repressiva del Codi Penal. Aquí han trobat aliats en membres del partit socialista, com el mateix alcalde Clos. Jo m'hi he discutit molt per això. El que hauria hagut de fer un alcalde d'un govern d'esquerra és demanar més presència policial dissuasiva —això crec que és correcte—, i evitar el buit que deixa el replegament de la Policia Nacional abans del desplegament dels Mossos. Però al costat d'això, hem d'incidir sobre quines són les causes de la delinqüència i posar

"Una reforma d'un codi penal no ha repercutit mai en una disminució de la delinqüència."

l'èmfasi en les actuacions preventives i les assistencials, per evitar que la persona que ha comès tres delictes no en faci quinze. Una reforma d'un codi penal a Europa no ha repercutit mai en una disminució de la delinqüència.

—De vegades hi ha qui vol vincular delinqüència i immigració. Contestar això amb un llenguatge políticament correcte no fa més mal que bé?

—El que està associat amb la delinqüència és la pobresa, l'exclusió. Si tu dones xifres, com fa la policia, en les quals identifiquis els delictes amb les detencions per problemes administratius dels immigrants, automàticament

pugen les ràtios d'immigrants que tenen problemes amb la justícia. Tot el que potencï que la idea que més població immigrant significa més delinqüència és una greu irresponsabilitat. I una gran mentida. El que cal són mesures d'acollida i integració perquè aquestes persones visquin dignament.

—Cal posar límits a l'arribada d'immigrants?

—Sí, cal acordar els fluxos migratoris. I s'han d'acordar entre el Govern, els sindicats i les patronals, per veure quines necessitats hi ha. Però mentre això es tracti com un problema d'inseguretat i de por, malament rai. Avui, Pimec-Sefes diu que en els pròxims deu anys faran falta 473.000 persones per treballar. En canvi, pel que fa als governs no hi ha cap regularització que permeti l'arribada d'aquesta gent. Tothom sap que perquè aquest país continuï desenvolupant-se fa falta població. És una miopia política no arribar a uns acords per afrontar això dignament. I s'estan alimentant les pors que tothom té a la diferència.

Hi ha una dada que sovint es desconeix. El nivell d'estudis de la gent immigrada és superior al de la gent de Barcelona. El 17% de la població barcelonina té estudis superiors. En la població immigrant, el 24%.

—Breument: Barcelona és capital de què?

—Per a mi és, en aquest moment, és capital en contra de la guerra i en favor de la pau.

Enric Rimbau

Cines Babel
Cines Albatros

Cines Albatros

BOWLING FOR COLUMBINE

De Michael Moore

Si presentes aquesta butlleta tindràs el següent preu especial:

Si ets subscriptor d'EL TEMPS:

4€ Tota la setmana

(cal acompanyar justificant de pagament)

Si ets lector d'EL TEMPS:

4€ de dilluns a dijous

Pl Fra Lluís Colomer, 4. VALÈNCIA

